

Kristen sionisme

Leif Wellerop

"Søk ikke å overtale meg til å forlate deg og vende tilbake! For dit du går, vil jeg gå, og hvor du blir, vil jeg bli; ditt folk er mitt folk, og din Gud er min Gud; hvor du dør, vil jeg dø, og der vil jeg begraves. HERREN la det gå meg ille både nå og siden om noe annet enn døden skal skille meg fra deg." (Ruts bok 1:16-17)

"Jeg opplever det som et privilegium å hjelpe deg å kjempe din kamp. Til den hensikt innvier jeg mitt liv. Jeg tror at menneskehetens eksistens er rettfærdiggjort når den er basert på Bibelens moralske grunnvoll. Hvem som helst som løfter sin hånd mot deg og det som skjer her, burde bli bekjempet.

(Hedningekristen og britisk offiser, Orde Wingate, sagt til en jødisk kvinne)

Fra de pietistiske protestanters og de engelske puritanernes røtter fra det 16-17 århundre, har teologien om den kristne sionismen i de siste tiårene opplevd en sterk fremgang. I dag står mange tusen kristne fra hele verden, fra mange forskjellige bakgrunner og kirkesamfunn klare til å uttrykke sin kjærlighet og støtte til Israel og det jødiske folk.

Internasjonale Kristne Ambassade Jerusalem har arrangert tre Internasjonale kristne Sionist Kongresser - i Basel i 1985, i Jerusalem i 1988 og nok en gang i Jerusalem i februar 1996. Vel 1500 deltagere fra 40 land var delegater til den tredje kongressen. I sitt avslutningsmøte vedtok kongressen en "Erklæring fra Den Tredje Internasjonale Sionist Kongressen".

Kristne og Sionismen

Sagaen om det jødiske folks eksil og tilbakevending til Israel er blant de mest spennende i dette århundret. Sionistbevegelsens kamper og seire, startet av Theodore Herzl for 100 år siden, er enestående i menneskehetens historie, hvor rundt 2000 år med vandring og lidelser åpnet veien for Israel å bli gjenfødt som nasjon.

En nøkkel til Herzls tankegang og fremgang lå i innflytelsen fra hans kristne venner. Når Herzl lurte på hvor man kunne finne et trygt sted for jøder som flyktet fra Russland og Øst-Europa, sendte pastor William E. Blackstone ham en kopi av Det Gamle Testamentet hvor han hadde merket av de skriftstedene som henviste til gjenreisningen av Israel. Og William Hechler, en britisk feltprest som tjenestegjorde blant tyske adelsfolk, ble brukt til å hjelpe Herzl å få audiens hos Keiser Wilhelm II. Dette førte sionismens sak frem i hovedstrømmen i den europeiske geopolitiske diskusjonen.

Denne innflytelsen fra disse kristne er bevis på en mektig sannhet: Sionist-bevegelsens opphav er mye eldre enn Herzl. Den kommer fra Bibelen og det flere tusen år gamle håp om at det jødiske folk skulle reise tilbake til Israel som profetene hadde lovet. Det er kristne som ofte uten tvil har trodd sterkest på disse profetiske løftene og vært de sterkeste medspillere i kampen for å samle og gjenreise jødene som nasjon i Sion.

Etter reformasjonens vektlegging på Skriftens autoritet flyktet forskjellige protestantiske grupper fra religiøs forfølgelse og identifiserte seg med jødene lidelser og bygde sine samfunn på en filosofi lik Guds pakt med det hebraiske folk. Ettersom de leste i Bibelen hva profetene lovet angående samlingen av det atspredde Israel, viste puritanerne stor interesse for tanken om at jødene skulle samles igjen i sitt eget land.

I den samme perioden da de store vekkelsene brøt ut i England og Amerika i det 18 og 19. Århundre, forkynte kristne ledere og pastorer at gjenopprettelsen av det jødiske folk i Israel var et tegn på "de

siste dager" og Messias snarlige gjenkomst. Britiske kirke- og politiske ledere som Lord Palmerston og Lord Shaftesbury erklærte at England var spesielt plassert i Guds plan for å hjelpe til med jødisk etablering i Midt-Østen. I 1891, seks år før den første sionist kongressen, la Blackstone frem en uttalelse for USA's president, Benjamin Harrison, som krevde en gjenopprettelse av jødene i Rockefeller, J.P. Morgan og mer enn 400 andre ledende amerikanere.

Etter en tid bar disse anstrengelsene frukt. "Restorationistene" (Gjenoppretterne) fikk innflytelse i politikken og beslutningsprosessen i Storbritannia da regjeringen til David Lloyd George utstedte Balfour Deklarasjonen i 1917, som gav løfte om opprettelsen av et jødisk nasjonalt hjem i mandatområdet Palestina. Etter flere tiår hvor kristne hadde arbeidet for en jødisk tilbakevending til det hellige land, førte det til en almen oppfatning blant beslutningstakerne under fredskonferansen i Versailles at man anerkjente jødernes nasjonale rettigheter og historiske forbindelse med det landet som tilhørte deres forfedre. Derfor ble det gitt støtte til det britiske mandatet i Palestina.

I selve Israel var det også Bibeltro kristne som ble sentrale medspillere ved å gi støtte til sionismens sak. Oberst John Henry Patterson ble først satt inn som kommandant for det Sionistiske Muldyr Korpset, og deretter den Jødiske Legion, som kjempet sammen med de britiske styrker for å drive tyrkerne ut av Palestina i 1917. Generalmajor Orde Wingate, en britisk offiser i mandatområdet, risikerte sin karriere i den britiske hær ved i all hemmelighet å trene spesielle "nattpatroljer" som kunne angripe arabiske terrorister og dermed forhindre angrep på jødiske bosettinger. Inspirert av bibelske personer som David og Gideon, hjalp Wingate å skape det israelske Forsvaret og utforme sentrale militære læresetninger om forsvar og individuelt initiativ.

Historien om jødisk gjenreisning i sitt eget land er full av eksempler på kristne som forstod den profetiske betydningen av at jødene i eksil skulle vende tilbake og Israel gjenfødtes som nasjon. De har spilt en stor rolle for å oppfylle sionistenes drøm ved bla. å øve innflytelse på politiske nøkkelpersoner. De har hatt innflytelse over historiske begivenheter, spart jødene fra farer og bygget opp velstand og sikkerhet i den moderne staten Israel.

Anbefalt litteratur om emnet Kristen Sionisme og Israels gjenfødelse:

A Place Among The Nations, Benyamin Netanyahu (New York; Bantam Books, 1993)

Faith and Fulfillment, Michael Pragai (London; Vallentine, Mitchell 1985)

For the Love of Zion, Kelvin Crombie (London; Hodder & Stoughton 1991)

The Zionism of God, Claude Duvernoy (Jerusalem; Ahva Press, 1985)